

НАЗВАНИЯ ЯДОВИТЫХ РАСТЕНИЙ В ДРЕВНЕГРЕЧЕСКОМ И ДРУГИХ ЯЗЫКАХ

Приемец Н.С.

Научный руководитель: проф. Доля В.С.

Запорожский государственный медицинский университет

Кафедра фармакологии, фармакогнозии и ботаники

Цель работы: проанализировать названия ядовитых растений в различных языках. Материал исследования: публикации в монографиях, «флорах» стран, словарях, учебниках. Методы исследования: биологический, лингвистический, сопоставительный. Результаты исследования: ботаническое научное название растения в виде номенклатурного таксона введено в Международный кодекс ботанической номенклатуры, в котором растение содержит термин *toxicon* (гр. ядовитый), например, *Toxidendron* (токсическое, ядовитое дерево), *Strychnos toxifera* (дословно, чилибуха ядотесущая). Латинизированное прилагательное *mezereum* (ядовитый) от арабского слова *mezereum* – яд вошло в испанский и английский язык в виде термина *mezereon* и в название *Daphne mezereum* – по-русски волчье лыко, волчьи ягоды. Отчетливое название ядовитых растений в Международном кодексе ботанической номенклатуры включает, кроме *toxicon*, термин *venenum*, *vomitorium*, в национальных и народных названиях: *devil*, *poison*, *nightshade*, *woolfberry* (английский), *diable* (французский), *diablo* (итальянский), волчьи ягоды, чертовый, дьявольский (русский язык). Так, *Mandragora officinarum* L. – из языка санскрит: *mandros* – сон и *agore* – вещество, т.е. растение с химическим составом, вызывающим у человека состояние между сном и явью; по-русски: яблоки дьявола, сонное зелье, яблоки любви. Последний метафорический термин – яблоки любви используется также в народной номенклатуре во французском, немецком, испанском языках.

РАЗРАБОТКА ОПТИМАЛЬНОЙ ТЕХНОЛОГИИ ГИНЕКОЛОГИЧЕСКИХ ПЛЕНОК С ГЕНТАМИЦИНА СУЛЬФАТОМ В ЗАВОДСКИХ УСЛОВИЯХ

Пучкан Л.А.¹, Фуклева Л.А.²

Научный руководитель: к.фарм.н., доц. Пучкан Л.А.

Запорожский государственный медицинский университет

¹Кафедра технологии лекарств

²Кафедра фармакогнозии, фармацевтической химии и технологии лекарств ФПО

Цель исследования. Разработать оптимальный состав и технологию приготовления гинекологической пленки с гентамицина сульфатом. Материалы и методы. В качестве лекарственного вещества использовали антибиотик – гентамицина сульфат. В качестве носителя – биополимер растворимый, желатин, метилцеллюлоза и др.; пластификаторов – глицерин, твин-80, поливинилпирролидон. Гинекологическая (вагинальная) пленка – является лекарственной формой, которая соответствует анатомо-физиологическим особенностям шейки матки, осуществляет доставку лекарственного вещества в пораженный участок и характеризуется пролонгированным действием. Перспективность использования аминогликозидных антибиотиков диктуется приоритетностью в применении гентамицина сульфата, внедрение которого связано с широким спектром антимикробного действия, в том числе, устойчивых к действию других антибиотиков. Полученные результаты. Используя 2х факторный план дисперсионного анализа был отобран оптимальный состав и предложена технологическая схема производства гинекологических (вагинальных) пленок с гентамицина сульфатом в заводских условиях. Выводы. Основными стадиями процесса стали: приготовление основы-носителя, приготовление пленочной массы, формирование вагинальных пленок, упаковка, готовый продукт.

ВСТАНОВЛЕННЯ ПОКАЗНИКІВ ДІУРЕТИЧНОЇ АКТИВНОСТІ РЯДУ (4-АМІНО-5-(АЛКІЛТІО)-1,2,4-ТРИАЗОЛ-3-ІЛ)(ФЕНІЛ)МЕТАНОЛІВ

Рудь А.М., Кучерявий Ю.М.

Науковий керівник: д.фарм.н., доц. Каплаушенко А.Г.

Запорізький державний медичний університет

Кафедра фізико-фармацевтичної хімії

З кожним роком серцево-судинні захворювання набувають все більш молодого віку. На вітчизняному фармацевтичному ринку існує велика кількість лікарських препаратів з різним механізмом дії для лікування даних патологій. Однак вони мають ряд своїх недоліків. Для сучасної науки існує ще велика кількість гетероциклічних систем, які вивчені неповно. Не виключенням в цьому плані є і ядро 1,2,4-тріазолу, яке відоме своїм широким рядом фармакологічних властивостей. Незважаючи на велику кількість робіт в цій галузі, деякі похідні 1,2,4-тріазол-3-тіонів вивчені недостатньо, що надає актуальності вищевказаній проблематиці. Метою нашого дослідження було вивчення діуретичних властивостей сполук в ряду (4-аміно-5-(алкілтіо)-1,2,4-тріазол-3-іл)(феніл)метанолів. Дані речовини були отримані з використанням реакції нуклеофільного заміщення вихідної сполуки – (4-аміно-5-меркапто-1,2,4-тріазол-3-іл)(феніл)метанолу, що була синтезована за описаною в літературі методикою. Структура синтезованих сполук підтверджена комплексним використанням сучасних фізико-хімічних методів аналізу. Встановлення показників діуретичної активності проводили за методом Берхіна на білих нелінійних щурах. Для дослідження сечогінних властивостей використовували вибірки по 7 щурів в кожній групі.